

POSTANOWIENIE

30 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 30 października 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi G. O.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Rejonowego w Żorach

z 21 lipca 2022 r., III RC 102/21,

wydanego w sprawie z powództwa małoletniej W. O. działającej

przez przedstawiciela ustawowego J. F.

przeciwko G. O.

o podwyższenie alimentów,

odrzuca skargę.

(A.T.)

UZASADNIENIE

Pozwany G.O. wniósł osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Żorach z 21 lipca 2022 r.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w

sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych; obejmuje ono również czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji. Przymus adwokacko - radcowski w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma na celu zapewnienie złożenia środka odwoławczego, który odpowiada ustawowym wymaganiom i jest wynikiem dochowania staranności, jakiej można wymagać od profesjonalisty (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19, nie publ.). Odnosi się on do każdego postępowania przed Sądem Najwyższym i wyłącza zdolność strony do podejmowania czynności procesowych osobiście. Oznacza to, że czynności samej strony lub pełnomocnika niebędącego adwokatem lub radcą prawnym albo rzecznikiem patentowym są bezskuteczne.

Środek odwoławczy wniesiony z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalny, a uchybienie leżące u podstaw tej oceny ma charakter nieusuwalny (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18; z 16 stycznia 2009 r., V CZ 87/08, z 8 października 2014 r., II CZ 53/14, z 10 marca 2016 r., III CZ 7/16, z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19 - nie publ.).

Sporządzeniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przez stronę, nie może być sanowane. Niedopuszczalne jest zatem przeprowadzania w tym zakresie postępowania naprawczego.

Nieusuwalna wada skargi wniesionej do Sądu Najwyższego przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jej odrzucenia wprost na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 stycznia 2009 r., V CZ 87/08, z 8 października 2014 r., II CZ 53/14, z 10 marca 2016 r., III CZ 7/16, z 4 września 2017 r., IV CNP 29/17 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(M.M.)

[a.ł]

